Kennis van zaken, fysiek en moreel

* * * Het is al weer enige tijd geleden, dat de publiciteitsorganen in ons land hun bijzondere aandacht schonken aan de toenemende achteruitgang van de lichamelijke conditie van de Nederlandse jongelingschap, die onder meer tot uiting was gekomen bij het verblijf in militaire dienst.

Ook wetenschapsmensen van verschillende richting hebben toen hun licht over deze materie doen schijnen en in het algemeen werd vastgesteld, dat de oorzaak moet worden gezocht in een minder goede lichamelijke opvoeding gedurende de jeugdjaren, onder meer door een onvoldoende opleiding tijdens de schoolperiode.

Er is toen van burgerlijke zijde actie gevoerd en er zijn bepaalde maatregelen genomen, maar het is duidelijk dat een dergelijk, over vrijwel de gehele lijn verspreid, euvel niet in korte tijd kan worden opgeheven. Omstandigheden van allerlei aard verzetten zich daartegen. Alles kan niet tegelijk worden gefinancierd; onze grote bevolkingsdichtheid zal altijd beperkingen blijven opleggen; de Nederlandse volksmentaliteit is meer een beschouwende dan een militante; men heeft wel wat voor lichamelijke oefening over omdat het een betere lichaamsgesteldheid zal geven maar men moet daar zelf niet al te veel voor behoeven te doen; de jeugd beschikt over veel geld en rookt en drinkt daarom meer dan vroeger. En tenslotte is daar de toenemende motorisering, die een uitstekende lichaamsontwikkeling in de burgermaatschappij schijnbaar minder nodig begint te maken dan vroeger het geval was.

Teamwork en kracht

Het is door dit alles duidelijk dat enig voldoende resultaat, mocht dat al ooit worden bereikt, in elk geval zeer lang op zich zal laten wachten en dit is nu juist de reden, waarom men in dit opzicht binnen de strijdkrachten niet met de handen in de schoot kan gaan zitten, want die strijdkrachten kunnen geroepen zijn van vandaag op morgen op te treden en zullen dan hun taak ten volle moeten kunnen verrichten.

* * *

Of men nu officier, onderofficier of lager in rang is, ieder lid van de strijdkrachten zal tenminste aan drie basisvoorwaarden moeten voldoen. Hij moet kennis van zaken hebben, hij moet lichamelijk volkomen geschikt zijn om alle ontberingen van het leven te velde in oorlogstijd te kunnen ondergaan en hij moet een hooggestemd moreel hebben. Deze drie dingen vormen in wezen de grondslag voor een goede gevechtsvaardigheid en gevechtsbereidheid, zonder welke een goede inzetbaarheid nooit kan worden verkregen. Zoals vaak, demonstreert zich ook hier een vicieuze cirkel.

Natuurlijk kan het voorkomen, dat iemand een hoog moreel heeft, zonder een goede lichaamsconditie of zonder een voldoende kennis van zaken; hiervan zijn voorbeelden te over. Nog onlangs sprong een kapitein in een draaikolk om een klein meisje uit het water te halen, hoewel hij de zwemkunst onvoldoende machtig was. Iets dergelijks evenwel is een uitzondering en van uitzonderingen kan een leger of een luchtmacht niet bestaan. Normaal is het, dat een man slechts iets dergelijks doet als hij goed kan zwemmen; als hij weet dat zijn lichaamsmogelijkheden het toelaten tot een dergelijke daad te komen.

Het spreekwoord zegt, dat een gewaarschuwd man voor twee telt; gevoeglijk had men dit spreekwoord kunnen voortzetten met de stelling dat iemand met een goed getraind lichaam dan voor drie telt, als hij dat lichaam moet inzetten voor een fysieke prestatie. Gewaarschuwd is hij dan doorgaans automatisch, als gevolg van het mentale deel van zijn training. Hij weet wat hij kan en zal daarom in de eerste plaats eerder (zelfs in zijn onderbewustzijn) tot de prestatie

Tactiek en snelheid

bereid zijn. En voorts een machtiger prestatie leveren, omdat hij ervan overtuigd is dat het voor hem maar een peuleschilletje is.
Een goede fysieke toestand zal voorts, indien bij een geheel onderdeel aanwezig, het moreel van dat onderdeel omhoog halen en daardóór de dienstprestaties. Dat kennis van zaken ook hier de cirkel sluit is duidelijk.

Het moge echter óók duidelijk zijn, dat de veel te geringe lichamelijke conditie, die de burgermaatschappij aan de gemiddelde rekruut meegeeft, moet worden gecompenseerd door een zo intensief mogelijke militaire training gedurende zijn diensttijd, wil hij tenslotte kunnen voldoen aan de fysieke eisen, die voor een paraat militair moeten worden gesteld.
Bovendien staat vast, dat die training, juist *omdat* hij vóór zijn in dienst treden te weinig lichamelijke ontwikkeling heeft meegekregen, met bijzonder veel overleg ten uitvoer moet worden gelegd, wil men geen stukken maken, vooral in de

Teamwork, snelheid en lenigheid

beginperiode van zijn dienst. Men kan met hem niet van stapel lopen zoals dit vaak in buitenlandse legers kan, waar hij, tevoren, jarenlang deel uitmaakte van burgerlijke of semi-militaire jeugdorganisaties.

Hier dus geen vicieuze cirkel, maar in feite een tegenstelling: men mag de lichamelijke oefeningen, vooral in het begin, niet overtrekken, maar men moet de mensen, aan de andere kant, zo snel mogelijk brengen op een fysiek peil, dat veel hoger ligt dan dat van het normale burgerlijke leven.

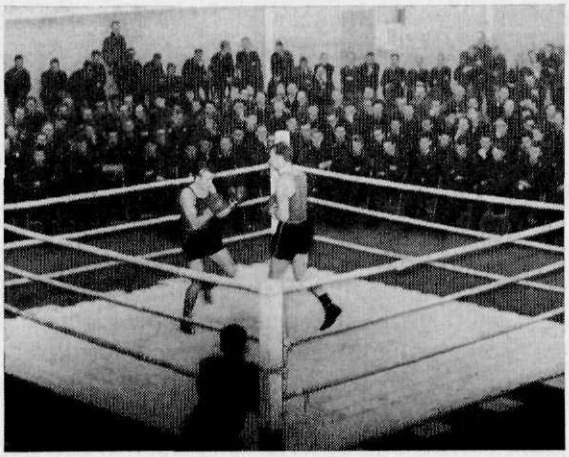
* *
*

Dit kan alleen betekenen dat alle mogelijkheden, die zich in dienst voordoen, met de nodige tact moeten worden benut.

Persoonlijke inzet

Uiteraard door het geven van de normale lessen in lichamelijke opvoeding, die nooit een sluitpost mogen vormen op de begroting van de militaire opleiding en dit zeker niet zullen mogen doen als de aangekondigde diensttijdverkorting van twee maanden ingang zal hebben gevonden.
Verder doen zich bij de dagelijkse dienst voldoende gelegenheden voor, die ten aanzien van dit onderwerp kunnen worden uitgebuit, zonder dat dit andere dienstverrichtingen behoeft te beinvloeden. Hoe vaak gebeurt het niet dat een onderdeel in een legerplaats, met zijn grote afstanden, van het ene punt naar het andere moet. Dat kan óók gebeuren in de looppas; uiteraard dient ook dit met overleg te geschieden en is het afhankelijk van de diensten (men moet natuurlijk niet ergens bezweet aankomen, waar men in zijn beste uniform moet zijn).
Maar vooral bij de buitendiensten kan veel meer

Geoefendheid en durf

aan lichamelijke oefening worden gedaan. Láát een batterij veldartillerie, die urenlang ligt te wachten maar eens een beetje sporten op een belendend terreingedeelte mits dit „geleid" geschiedt en niet tot excessen kan leiden. Láát een peloton infanterie, dat na uren in stelling te hebben gelegen, rust krijgt om te eten, maar eens een klein veldloopje maken tijdens die „rust". Laat de troep bij een verplaatsing te voet maar eens extra in de looppas gaan. Houdt maar eens een oefening in de kleine oorlog méér, dan precies op het officiële programma staat.

Een punt dat hier nog de aandacht verdient is, dat juist bij gemechaniseerde en gemotoriseerde eenheden de noodzaak van lichamelijke oefening bijzonder spreekt, vooral omdat de soldaat tenslotte normaliter tóch te voet zal moeten vechten.

Bij het steeds meer binnendringen in de strijdkrachten van de moderne ontwikkelingen van de techniek, is het op peil houden van de lichamelijke conditie van de troep, onwillekeurig, langzaam maar zeker in ongunstige zin beïnvloed. Dit is geen kritiek op het terzake gevoerde beleid, maar een harde realiteit, uit de omstandigheden geboren. Ons is bekend, dat hiertegen zoveel mogelijk wordt opgetreden; ons is echter ook bekend dat de moeilijkheden, die de troepencommandant heeft om met de beschikbare tijd door zijn gehele oefenstof te komen, hem tegenwoordig danig parten spelen, vooral ook omdat bij die oefenstof steeds meer vakken zijn die imperatief voor een bepaald aantal uren zijn voorgeschreven. Tezamen met de moeilijkheden, die er dan altijd nog op personeelsgebied zijn, wordt in feite wel eens het onmogelijke geëist, waardoor men van zelf dingen *moet* laten vallen.

Naar onze mening moet dat dan nooit de verdere fysieke ontwikkeling van de man zijn, zélfs niet al zou tenslotte blijken, dat een kleinigheid zou gaan mankeren aan zijn kennis van zaken.

Men kan geen ijzer met handen breken en in de vicieuze cirkel „kennis van zaken-fysiek-moreel" zouden wij, indien dan uiteindelijk tóch enige prioriteit zou moeten worden gesteld, voor de soldaat te velde de combinatie „fysiek-moreel" op de eerste plaats willen stellen. Vooral ook omdat juist deze combinatie hem later in zijn burgerleven tevens in zeer hoge mate tot steun zal zijn en derhalve meewerkt aan de opbouw van een gezond Nederlands volk.